

ПРОМІНЬ СОНЦЯ

Невже ми - випускники?

Ось ми вже й дев'ятикласники, випускники. Хоч, мабуть, саме цього року ми з величезним бажанням повернулися за парти. Ми навіть не думали, що будемо сумувати через те, що не ходимо до школи, через те, що не було можливості спілкуватися один з одним. Це доводить, що, незважаючи на певні суперечки між окремими учнями, ми дуже здружилися за ці 9 років. Саме тому ми так радо зустрілися 1 вересня. І ще більше дивувалися з того, що дехто став на голову вищим, хтось, навпаки, став стрункішим (і на перший погляд — меншим), але точно всі стали дорослішими, а наші дівчатка перетворилися в справжніх красунь.

І хоч цього року не було, як завжди, святкової лінійки, до школи ми йшли в піднесеному настрої. Тож радо сіли за парти і цікаво провели перший урок.

Цього року перший урок був присвячений нашій Батьківщині—Україні, одній з найбільших європейських держав.

Урок ми провели у формі гри-вікторини. Спочатку пригадали, чим славиться наша Батьківщина: це і найвищі досягнення нашого народу в галузях науки і техніки, це і природні багатства, це й просто чарівні куточки нашого краю, куди приємно навідатися не тільки зарубіжним гостям, а й нам, українцям. Ми чомусь завжди захоплюємося диковинками за кордоном, а про свої забуваємо або просто недооцінюємо їхньої краси. А у нас так багато див, так багато незвіданих нами місць!

Єднає нас, людей, планета,
Яка у Всесвіті одна,
І той, хто близько чи далеко,
Тобі мов брат або сестра.
Нам разом на землі цій жити,
Любить і мріять, будувать, творить,
Щоб зберегти її, ми мусим щось робити,
Ми мусим діяти - не тільки говорити.
Що можу я? Один - мізерно мало,
Та разом - сила чимала.
Від кожного залежить, щоб не стала Вже завтра гіршою Земля

Як виявилося, не всі ми добре знаємо Україну, хоч на велику кількість питань все ж були знайдені відповіді на питання. Так що є над чим нам працювати цього року. Адже ми, скоріше за все, вчимося в нашій школі останній рік, і більшість з нас буде стояти перед вибором: куди йти вчитися далі? Тож бажаю всім знайти відповідь на це питання і вибрати той заклад освіти, який допоможе здійснити мрію.

А для цього потрібно вчитися. Тож бажаю всім успіхів у новому навчальному році!

Дуже рада за Дашу Литовченко, яка

минулого року зуміла так попрацювати, що досягла відмінних результатів з усіх предметів. Так тримати!

Лера Корнієнко

Запорізький навчально-виховний комплекс № 19

Періодичне видання
9-А класу
Вересень 2020

Засновник:
колектив 9-А класу
Головний редактор:
Харенко Т.І
Заступник головного редактора: Корнієнко Валерія
Кореспонденти: Корабльова Толоїна, Литовченко Дар'я
Фотографи: Корабльова Толоїна,
Верстальник Корнієнко Валерія
Модератор електронної версії: Корнієнко Валерія

В цьому випуску:

Невже ми— випускники?	1
Чарівне місце— бібліотека	2
Афоризми про книги та читання	2
Як не помилитися у виборі професії?	3
Найважливіша професія— вчитель	4

Чарівне місце - бібліотека

Всеукраїнський день бібліотек – свято всіх громадян, рівних у праві користуватися бібліотеками, їх ресурсами та послугами. У цей День ми відзначаємо високу місію Бібліотеки та Бібліотекаря: інформувати та просвіщати, організувати безперешкодний доступ до інформації та ресурсів для всіх громадян, допомагати і навчати орієнтуватися у потоці інформації, сприяти оволодінню навичками пошуку та використання ресурсів на різних носіях.

21 століття прийнято вважати ерою нових технологій і стрімкого розвитку в сферах науки, техніки, мистецтва. Але традиційні історичні здобутки цілої планети, що формувалися протягом сотень тисяч років завжди будуть корисними і незамінними в нашому житті.

Отже, бібліотека. В нашому розумінні — це колекція книг або приміщення, де зберігаються книги. Насправді ж книгозбірня має дещо глибше значення. Це чарівне місце — особливий простір, з особливою енергетикою, настроєм, затишком. Ніщо не може замінити спілкування з книгою.

Мало хто знає, але бібліотека — це місце, де людина може знайти себе, пізнати світ або навіть змінити свою долю. Навіть, не встигнувши переступити поріг, відчуваєш запах історичної культури та таємниць, які приховують в собі стародавні книги.

А тиша — це той спокій, затишок, який не сплутаєш з будь-якою іншою тишею. Тиша бібліотеки — це потаємний вимір, в якому хочеться бути до того часу, поки не прочитаєш усі книги. Адже кожна нова книжка — це знайомство з цікавими героями, що можуть поділитися своїми вчинками, допомогти або порадити. Це задоволення покрити чимось незвичайним, проте вічним.

Бібліотеки вічні. Справді, адже існує велика кількість музеїв: Музей сучасного міжнародного книжного мистецтва, книгодрукування і каліграфії (м. Оффенбах, Німеччина), Музей мініатюрних книг (м. Баку, Азербайджан), в яких представлено багато цікавої інформації з життя книги та розвитку бібліотек всього світу.

тек всього світу.

Світ книг безмежний. За даними Міжнародної Федерації Бібліотечних Асоціацій і Установ — International Federation of Library Associations and Institutions, у світі налічується більше 569.6 тисяч бібліотек.

Історія бібліотеки дуже цікава і по-своєму фантастична. Існує багато захоплюючих і пізнавальних фільмів, серіалів та наукових програм щодо розвитку і можливостей бібліотеки в житті. Один із дивовижних фільмів, який розповідає про історію бібліотеки, легенди та міфи стародавнього світу та працю самого бібліотекаря — фільм «Бібліотекар». Головний герой, Флінн Карсен, шукаючи своє місце в житті, отримує запрошення на співбесіду в столичну бібліотеку.

Так він стає бібліотекарем незвичайної бібліотеки: бореться з магічними силами за добро і справедливість. Фільм справив на мене просто неймовірні враження. Я дізналася багато нового з історії та культури Стародавнього світу. Також створили серіал, що продовжує історію про бібліотекаря Флінна Карсена з відомої трилогії фільмів «Бібліотекар». Але щоб зацікавити глядача ще більше, до Флінна приєднуються ще троє молодих людей, які «сама бібліотека» обрала наступниками бібліотекаря. Разом вони захищають бібліотеку, шукають артефакти та рятують світ від темної магії.

Бібліотека — це місце, де людина відпочиває душою. Тут час плине повільніше і все навколо здається таким таємничим. Зараз осінь, час жовтогарячого листя, похмурого неба і сильного вітру. Але в бібліотеці в цей час чарує зовсім інша атмосфера. Саме восени у книгозбірні по-особливому затишно, тихо і тепло. Ця атмосфера чарує всіх.

Бібліотека — це незвичайне місце, де не тільки зберігаються книжки, це те місце, де кожний знайде собі затишок і відкриє для себе новий світ.

<http://universe.zp.ua/>

Афоризми про книги та читання

Цей приголомшливий вхід в бібліотеку французького міста Екс-ан-Прованс немов запрошує нас відвідати інші світи.

Найкращі письменники — це совість людства.

Л.Фейербах

Парадокс читання: воно відводить нас від реальності, щоб наповнити реальність сенсом.

Даніель Пеннак

Читати треба не для того, щоб збагнути інших людей, а для того, щоб збагнути себе.

Еміль Сьоран

Книжки збирають перлини людської думки і передають їх нащадкам.

Айбек

Читання — це співучасть у творчості.

Марина Цвєтасєва

Читання для розуму — те ж саме, що фізичні вправи для тіла.

Д.Аддісон

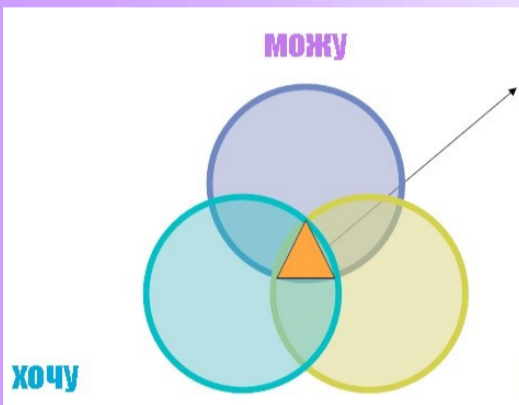
Як не помилитися у виборі професії?

Одним із найважливіших кроків у житті є вибір професії. Від того, яким буде твій вибір залежить, як складеться подальше життя та як ти в ньому будеш себе почувати. Саме це питання турбує багатьох наших однокласників. Сподіваюсь ця стаття стане їм в нагоді.

Для прийняття правильного рішення при виборі професії необхідно враховувати ряд факторів – власні побажання, психологічні особливості та можливості й потреби ринку праці.

Існує **формула вибору професії**, яка поєднує наступні компоненти: «хочу» - «можу» - «треба».

Хочу: твої прагнення (бажання, інтенси, схильності, ідеали);

Можу: твої можливості (стан здоров'я, здібності, рівень знань, характер, темперамент);

Треба: стан ринку праці, соціально-економічні проблеми в регіоні.

Зона оптимального вибору (ЗОВ).

Потрібно зіставити свої бажання із реальними можливостями і потребами на сучасному ринку праці. Наприклад, у майбутньому ти бачиш себе дантистом. Робота, як то кажуть, "не вагони розвантажувати" і за неї гарно платять. Та чи замислювався ти при цьому над тим, чи зможуть твої руки працювати як руки ювеліра і чи зможеш ти відстояти у конкурентів своє місце у світі стоматологічних послуг?

Отже, потрібно чітко усвідомлювати, що умова оптимального вибору професії знаходиться у центрі перехрестя 3-х складових Хочу – Можу – Треба.

Вибір професії – це складний і відповідальний крок у житті кожного, тому його потрібно робити свідомо й обдуманно. Досягнути своєї мети допоможе детальний **алгоритм** цього вибору, який передбачає наступні кроки:

Крок 1

Подумай, що тебе цікавить у житті, до чого ти прагнеш, чим тобі подобається займатися, що б ти хотів робити, які професії тобі подобаються, які умови праці тебе приваблюють, що ти хотів би

отримувати від своєї майбутньої професії? Давши відповідь на ці питання, ти зробиш перший крок до правильного, свідомого вибору професії.

Крок 2

Якщо ти не можеш визначити професії, які тобі подобаються, тоді уважно вивчи класифікацію професій за предметом, метою, знаряддями і умовами праці.

Крок 3

Визнач свій професійний тип та відповідне професійне середовище, яке тобі підходить найкраще, та узгодь його з професіями, які ти визначив для себе в попередньому кроці.

Крок 4

Вивчи свої професійні інтереси і нахили, мотиви вибору професії, скориставшись методиками Карта інтересів, ДДО, ПДО, Мотиви вибору професії і співстав їх з професіями, які тобою були визначені в попередніх кроках. Якщо там були професії, які не співпали з твоїми інтересами і нахилами, то викресли їх зі свого списку, залишивши тільки ті, які потрібно поглиблено вивчити.

Крок 5

Вивчи детально описи відібраних професій; поговори, якщо є можливість, з представниками цих професій та з'ясууй, в чому зміст їхньої праці, чим вони їм подобаються. Познайомся з характером і умовами їх праці, поцікався, де вони отримували цю професію і які реальні можливості працевлаштування за ними. Спробуй, випробувати себе в цих професіях, хоча би в змодельованих професійних ситуаціях.

Крок 6

Склади перелік вимог, які висувають визначені тобою професії до людини, до її психофізіологічних і фізичних якостей та запиши. Визнач, наскільки всі записані тобою вимоги важливі – можливо, є менш важливі вимоги, які, за великим рахунком, можна і не враховувати.

Крок 7

Вивчи самого себе якомога глибше, тобто визнач свої задатки, здібності, темперамент, риси характеру, вольові якості, трудові навички (за результатами вивчення шкільних предметів та занять у гуртках, секціях тощо); визнач свій фізичний розвиток і стан здоров'я.

Крок 8

Дізнайся в центрах зайнятості про професії та спеціальності, які потрібні на ринку праці сьогодні та реальне працевлаштування за спеціальностями, які ти визначив для себе, та визнач бажаний рівень професійної підготовки за ними.

Крок 9

Оціни свою відповідність вимогам кожної з професій, які ти визначив і

і проаналізував: чи розвинені в тебе професійні якості, чи відповідають твої здібності, психологічні особливості, стан здоров'я вимогам професій, які ти хотів би обрати. Визнач, яка професія із всього списку найбільше тобі підходить за всіма пунктами вимог.

Крок 10

Визнач, які труднощі, перешкоди, помилки можуть виникнути при досягненні твоєї професії.

Крок 11

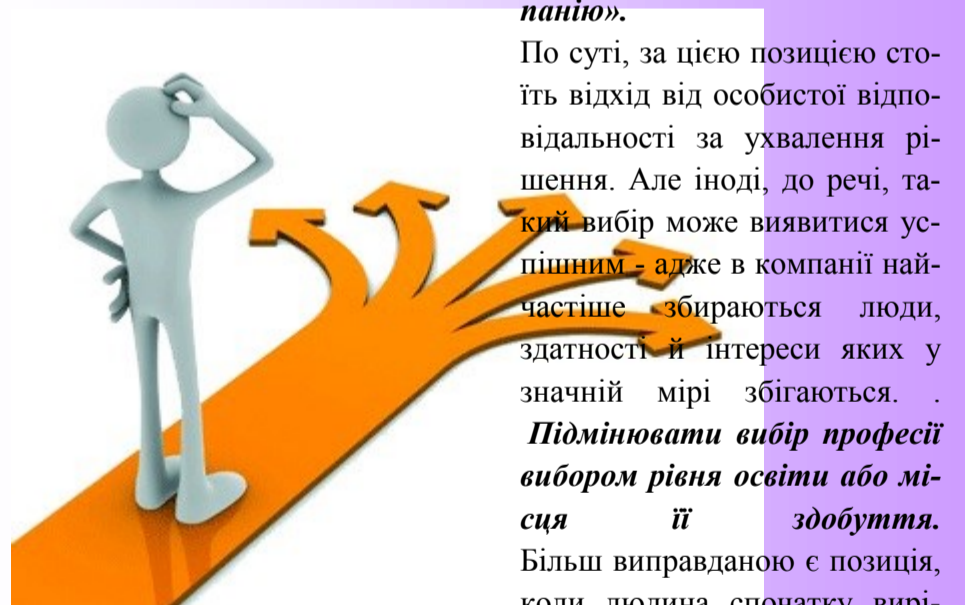
Визнач основні практичні кроки до успіху: у якому навчальному закладі ти можеш отримати професійну освіту, як розвивати у собі професійно важливі якості, як можна отримати практичний досвід роботи за "своєю" спеціальністю (займатись у відповідних гуртках, секціях, МАН тощо), як підвищити свою професійну майстерність та конкурентоспроможність на ринку праці.

Крок 12

Перед тим, як прийняти остаточне рішення, не забудь порадитися також із батьками, рідними, друзями, вчителями, психологом, профконсультантом та іншими дорослими, які добре знають тебе.

основні помилки при виборі професії

Чого робити не варто...

Обирати професію, не маючи про неї достовірної інформації.

Більшість молодих людей, які розмірковують про подальші освітні плани або про працевлаштування, взагалі дуже мало поінформовані про те, які бувають професії, й чим займаються їхні представники. У результаті молоді люди опиняються в ситуації вибору кота в мішку. Аналізуючи, чи підходить тобі та або інша професія потрібно, в першу чергу, знайти інформацію про те, як, власне, складається типовий робочий день її представників, скільки часу та на яку конкретно діяльність вони витрачають. Сутність не в назві професії, а в тому, що саме й у яких умовах потрібно бу-

де робити.

Орієнтуватися тільки на такі ознаки, як престижність і/або прибутковість.

Розповсюджена омана полягає в тому, щоб розглядати престижну професію саму по собі в якості джерела доходу - ніби гроші дістаються просто за те, що людина нею володіє. Тут потрібно розуміти наступне.

По-перше, оплачується не професія, а посада, тобто виконання конкретних функцій у тій або іншій організації. Звичайно, потенційний рівень прибутковості в різних сферах діяльності різниться, але справа тут, насамперед, не в професії як такій, а в місці роботи людини, її статусі, рівні майстерності, балансі попиту та пропозиції на ринку праці.

По-друге, ті професії, що сприймаються як престижні, насправді далеко не обов'язково найприбутковіші. Адже бажаних займатися ними звичайно виявляється набагато більше, ніж реально потрібно.

Вибирати професію «за компанію».

По суті, за цією позицією стоїть відхід від особистої відповідальності за ухвалення рішення. Але іноді, до речі, такий вибір може виявитися успішним - адже в компанії найчастіше збираються люди, здатності й інтереси яких у значній мірі збігаються.

Підмінювати вибір професії вибором рівня освіти або місця її здобуття.

Більш виправданою є позиція, коли людина спочатку вирішує, чим би вона хотіла займатися, а потім розглядає можливі варіанти одержання конкретної професії, а не виходить з бажання вчитися в певному місці або просто одержати вищу освіту як таку, не важливо за якою спеціальністю.

Прислухатися до думки людей, не компетентних у питаннях вибору професії.

<https://sch32.edu.vn.ua/2-sch32/195-yak-ne-pomylytysia-u-vybori-profesii-new>

Найважливіша професія - вчитель

Професія вчителя, на мою думку, - одна із найважливіших і найбагатродніших професій у всьому світі. Бо саме ці люди дають нам знання, які нам знадобляться у майбутньому, саме вони дають нам «квиток у майбутнє». Наприклад, у грі, в яку я граю, є прибулець з дуже розвиненої планети, який казав: «Дивні у вас стосунки з учителями, в нас вони йдуть одразу після міністрів.»

Професію вчителя називають вічною. Вона — одна з найдавніших професій. Адже саме через спеціально організовану педагогічну діяльність оволодівають всіма іншими професіями. Необхідність передачі нагромадженого виробничого, соціального і духовного суспільного досвіду новим поколінням, підготовка цих поколінь до життя і праці привела до того, що навчання і виховання дуже рано виділились в самостійну суспільну функцію.

Перша згадка про школу зустрічається в єгипетських джерелах, датованих за 2500 років до н. е. У державах Стародавньої Греції вчителями були вільні громадяни. Їх називали граматистами, педономами, дидасками чи педотрибами.

У Стародавній Греції виник термін “педагог”, але він тоді мав інше значення, ніж тепер. Педагогами називали рабів, що водили дітей рабовласників до школи. Буквальний переклад цього слова з грецької — “дітоводій”). У Стародавньому Римі вчитель вперше стає державним службовцем, який призначається самим імператором. Імператор також визначав особливий склад учителів для кожного типу шкіл, визначав коло їх обов’язків і суми гонорару. Учителями призначались державні чиновники, які добре знали науки, а головне — багато подорожували, а тому і багато бачили, знали кілька мов, культуру, звичаї інших народів.

У стародавніх китайських хроніках, які дійшли до наших днів, згадується, що ще в 20 ст. до н.е. в країні існувало міністерство, яке відало справами освіти народу, призначало на посади вчителів з числа наймудріших представників суспільства.

В епоху Середньовіччя вчитель повинен був обов’язково бути духовною особою. Поведінка, статус, методи роботи, обов’язки вчителя диктувалися релігійними канонами. Особливі вимоги пред’являлись до особи вчителя у системі єзуїтського виховання (абсолютна субординація вчителів за церковними званнями, чернечий спосіб життя, цілковита дисципліна і висока вимогливість до себе, до учнів). У середньовічних міських школах, університетах педагогами все частіше ставали люди, які отримали спеціальну освіту.

У Київській Русі обов’язки вчителя співпадали з обов’язками батьківства і владарювання. У Стародавній Русі вчителів називали майстрами, підкреслюючи тим самим повагу до особистості наставника підростаючого покоління. Але і майстрів-ремісників, що передавали свій досвід, називали з повагою — учителями.

У період капіталізму професія вчителя вперше набуває масовості, зростає кількість приватних учителів.

Учителі займають штатні посади у численних школах і училищах різних типів. Поряд з цим у 18 – 19 ст. у дворянських і буржуазних сім’ях було поширене виховання і початкове навчання дітей за допомогою домашніх наставників і вчителів (гувернерів).

Спочатку особи, що виконували учительські обов’язки, не мали ніякої спеціальної підготовки. З виникненням і розвитком педагогічної освіти визначаються державні вимоги до професійної підготовки учителя. Законодавчо оформляється їх правовий статус залежно від освіти.

На початку 19 ст. в Росії і підросійській Україні створюються перші учительські інститути, що готували учителів для середніх класів загальноосвітніх шкіл. Вчителів для народних початкових шкіл готувалися і раніше у вчительських семінаріях.

Загалом у дореволюційній Росії переважала підготовка вчителів для початкової школи. Після 1917 року почалися пошуки нової системи педагогічної освіти, створювалися нові типи вищих і середніх професійних навчальних закладів. До 30-х років 20 ст. в СРСР в цілому склалась сітка педагогічних інститутів. У цей період стала широко розвиватись вечірня, заочна, середня і вища педагогічна освіта. З середини 80-х років у педагогічних закладах освіти стали широко запроваджувати різноманітні додаткові спеціалізації.

На сьогоднішній день частина педагогічних інститутів в Україні перетворені в педагогічні університети, з’явилися нові типи педагогічних навчальних закладів. Все це супроводжується якісними змінами у підготовці педагогічних кадрів. Розширюється діапазон спеціальностей підготовки майбутніх фахівців у вищих педагогічних навчальних закладах.

Таким чином, давня професія учителя на теперішній час набуває нового розвитку, який відображає потреби сучасної школи на шляху її гуманізації і демократизації.

Тож вітаємо вас, дорогі наші наставники, з професійним святом!

Даша Литовченко

